

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 264/21
26.5.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Зорице Ђаковић, председника већа, др Драгице Попеску и Светлане Павић, чланова већа, у парници тужилца АА ЈМБГ ... из ..., улица ... број ..., чији је пуномоћник Петар Бојовић, адвокат из Београд, поштански фах број 33, 11103 Београд 4, против туженог ББ ЈМБГ ... из ..., улица ... број ..., кога у поступку по жалби заступа пуномоћник Александра Минић Пјановић, адвокат из Београда, ул. Живка Давидовића бр. 114/9, ради развода брака, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2 735/20 од 19.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2 735/20 од 19.01.2021. године у ставу четвртог изреке, тако што се обавезује тужени ББ да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечно износ од 15.000,00 динара почев од 18.06.2000. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то буду постојали законски услови, сваког првог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника-мајке АА из ..., док се преко наведеног износа, а до износа досуђеног овим ставом изреке побијане пресуде и то за износ од још 2.000,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом, тужбени захтев тужилце одбија као неоснован.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 735/20 од 19.01.2021. године, брак тужилце АА, девојачко ..., рођене године у ... од оца ... и мајке и туженог ББ, рођеног ... године у ... од оца ... и мајке ., за..кључен дана године у ..., уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје .. под текућим бројем ... за годину, разводи се на основу одредбе члана 41 Породичног закона Републике Србије. Ставом другим изреке одлучено је да се малолетно дете парничних странака ВВ, рођен ... године у ... поверава мајци АА на самостално вршење родитељског права. Ставом трећим изреке уређен је начин одржавања личних односа малолетног ВВ са

оцем ББ према следећем моделу: сваки други викенд почев од 18 часова до недеље у 17 часова; понедељком и четвртком у недељи када дете не проводи викенд код оца у трајању од 3 сата, у периоду по договору родитеља, имајући у виду школсе и ваншколске обавезе детета, сваки други државни и верски празник, половину летњег и зимског распуста, за сваки други дететов рођендан и крсну славу оца. Ставом четвртим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиље па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечно износ од 17.000,00 динара почев од 18.06.2020. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то буду постојали законски услови, сваког првог до петог у месецу за текући месец уплатом на текући рачун законског заступника-мајке АА из Ставом петим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље у делу у коме је тражила да суд обавезе туженог да на име свог доприноса за издржавање малолетног ВВ плаћа месечни износ и то преко досуђеног износа од 17.000,00 динара до траженог од 25.000,00 динара. Ставом шестим изреке предлог тужиље за одређивање привремене мере, а којом би се малолетни ВВ поверио мајци на самостално вршење родитељског права и обавезао туженог да доприноси издржавању малолетног детета у месечном износу од 25.000,00 динара почев од дана подношења тужбе па убудуће док за то буду постојали законски услови је повучен. Ставом седмим изреке је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде тужени је благовремено изјавио жалбу побијајући пресуду у ставу четвртом изреке због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у побијајућем делу у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11 са свим изменама и допунама) и оценио да је жалба туженог делимично основана.

Побијана пресуда није захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из одредбе члана 374 став 2 тач. 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које повреде овај суд као другостепени пази по службеној дужности, а жалбом туженог се не указује на друге повреде поступка које би биле битне.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле брак дана ... године у ...у и исти је уписан у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ... под текућим бројем ... за годину. Из наведеног брака странке имају једно заједничко дете, малолетног ВВ, рођеног године. Тужиља је запослена на неодређено време у ГГ као стручни сарадник у Одељењу за финансирање у трговини и њена просечна месечна зарада за последња три месеца износи 113.603,09 динара. Тужиља је власник стана број ... у улици ... број ... у ... купљеног стамбеним кредитом у иницијалном износу од 42.000 евра, са износом месечне рате коју отплаћује у износу од 163,37 евра, с тим да остатак дуга по овом кредиту на дан 15.10.2020. године износи 23.947,80 евра. Месечни рачун за инфостан за септембар месец 2020. године за наведени стан тужиља је платила у износу од 1.196,77 динара, рачун за струју за период од 03.12.2019. године до 03.01.2020. године је плаћала у износу од по 6.349,00 динара, а месечни рачун за стамбену заједницу професионалног управника за предметни стан иста плаћа у месечном износу од 1.210,70 динара. Такође, тужиља плаћа рачуне за

кабловску телевизију у месечном износу од 1.396,00 динара, накнаду за коришћење мобилног телефона у износу од око 2.000,00 динара, као и порез на имовину који је за 2020.годину износио 6.305,79 динара. Тужилја је поред овог стана за себе и дете изнајмила стан у истој згради, па на име кирије плаћа износ од 18.000,00 динара. Месечни рачуни за инфостан за тај стан износе 668,15 динара, за струју преко 6.000,00 динара, а за професионалног управника 1.210,70 динара. Тужени је пријављен на евиденцији незапослених лица почев од 16.11.2020. године, што произлази из уверења Националне службе за запошљавање, Филијала за Град Београд. Утврђено је да малолетно дете странака похађа седми разред основне школе и тужилја је за уџбенике за школу ове године платила износ од 16.569,00 динара. За потребе школског прибора и опреме за физичко: патике, мајицу шортс идвојила је око 8.000,00 динара. За рекреативну наставу прошле године платила је износ од 36.000,00 динара. Малолетно дете поред редовних активности има и ваннаставне активности јер иде на часове немачког језика, које плаћа тужилја у месечном износу од 8.000,00 динара, док на име тренинга фудбала плаћа месечно износ од 4.000,00 динара, а за опрему укључујући дрес и тренерку издвојила је око 5.500,00 динара. Храну за малолетно дете плаћа месечно у износу од 18.000 до 20.000,00 динара, за трошкове гардеробе на годишњем нивоу за малолетно дете издваја око 100.000,00 до 120.000,00 динара. Тужени повремено обавља молерске и фарбарске радове и у сезони заради одређени износ који троши и зими. Власник је две некретности и то земљишта у ..., површине око 5 ари и у ... површине 17-18 ари, међутим, на њима се не бави никаквим пољопривредним пословима, нити од земљишта остварује приход. Поседује аутомобил марке Фиат Браво 2007. године. Парничне странке сем обавезе да издржавају малолетног ВВ немају другу обавезу издржавања.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одлучујући о висини доприноса туженог у издржавању малолетног ВВ имао у виду узраст малолетног детета, његове потребе које се тичу трошкова исхране, становања, хигијене, школе, ваншколских активности, одеће, обуће, његове потребе у условима којима се те потребе реализују, при чему је ценио године живота парничних странака, приходе расходе родитеља, њихов животни стандард у средини у којој живе, степен образовања као и обавезу издржавања других лица, те је имао у виду околност да дете парничних странака похађа основну школу која подразумева издатке не само за набавку уџбеника и школског прибора, већ и за друге ваншколске активности-спортске, едукативне рекреативне, забавне и слично, те да дете има и других интересовања која би родитељи требали да подржавају и подстичу и за чије остварење су такође неопходна материјална средства, као и да се дете парничних странака бави спортом што је примерено његовом узрасту и повољно утиче на психофизички развој детета, па је проценио потребе малолетног ВВ на износ од 34.000,00 динара. При томе, првостепени суд је имао у виду да је тужени незапослен, да повремено обавља фарбарско молерске радове, продаје парфеме и козметику, као и да није могао да определи висину својих прихода на месечном или годишњем новоу, те да на име трошкова живота у породици месечно издваја око 15.000,00 до 20.000,00 динара, да учествује у трошковима исхране као и да је власник две непокретности односно земљишта једног у ... површине око 5 ари и у ... површине 17-18 ари, а да тужилја остварује месечни приход у износу од 113.305,58 динара, да је власник стана за који још отплаћује кредит и да у истом стану је тужени, а да је она за себе и дете закупила други стан у истој згради, те је полазећи и од минималне суме издржавања која по решењу Министарства за рад, запошљавање и

социјалне политике у моменту пресуђења износи 27.046,00 динара, оценио да је тужени у могућности да доприноси издржавању малолетног сина износом од 17.000,00 динара, налазећи да су на овај начин заштићени најбољи интереси малолетног детета, при томе уважајући реалне могућности и материјални статус дужника издржавања, те је у смислу одредбе члана 6 став 1, 154 став 1, 160, 161, 162 и 266 став 1 Породичног закона Републике Србије и одредби члана 23 и 27 Конвенције о правима детета, одлучио као у ставу четвртом изреке пресуде.

Оцењујући жалбене наводе туженог Апелациони суд налази да је првостепени суд одлучујући о висини доприноса туженог у издржавању малолетног сина, погрешно применио материјално право и то одредбе члана 154 став 1, 160, 161, 162 и 266 Породичног закона, а на шта основано указује садржај жалбе туженог.

Наиме, одредбом члана 73, 154 став 1 и члана 160 Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља који имају право и дужности да издржавају дете под условима одређеним тим законом. Издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода и других околности од значаја за одређивање издржавања. Ако је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда какав ужива родитељ као дужник издржавања. Приликом оцењивања могућности лица које је дужно да даје издржавање, суд ће у смислу наведених законских одредби узети у обзир све његове приходе, стварну могућност да стиче зараду, сопствене потребе, законску обавезу издржавања других лица и друге околности од значаја за одређивање издржавања. Родитељ је дужан да на све могуће начине обезбеђује довољно средстава за егзистенцијалне потребе своје деце, при чему се мора узети у обзир да ли је у радном односу или не, као и његове стварне могућности да радом оствари зараду, не само ради задовољења својих, већ и потреба издржаног лица. Минимална сума издржавања представља суму коју као накнаду за храњенике, односно за лица на породичном смештају периодично утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у складу са наведеним законом. Минимална сума издржавања је оријентационо мерило за утврђивање укупног износа за задовољење месечних потреба издржаног лица, а не основица у односу на коју се одређује висина обавеза даваоца издржавања, јер се издржавање одређује првенствено према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања.

У конкретном случају, по налажењу овог суда првостепени суд одлучујући о висини доприноса туженог у издржавању малолетног сина, није адекватно проценио могућности туженог као дужника издржавања, с обзиром да би због тренутне ситуације у којој се тужени налази, досуђењем износа од 17.000,00 динара на име издржавања малолетног детета, његова егзистенција као дужника издржавања била угрожена. Са друге стране, тужила као мајка остварује знатна месечна примања у износу од 113.305,58 динара и она има обавезу издржавања само малолетног сина парничних странака, те је у овој ситуацији иста у могућности да доприноси у већем износу његовом издржавању него тужени који је незапослен и издржава се од повремених и привремених послова.

У том контексту, Апелациони суд налази да је тужени тренутно у могућности да доприноси издржавању заједничког детета износом од 15.000,00 динара, с обзиром да би се већим износом од наведеног угрозила његова егзистенција, а да ће преостали износ потребан за издржавање малолетног ВВ, чије су потребе процењене на 34.000,00 динара месечно, а што је знатно већи износ од минималне суме издржавања, задовољити мајка која остварује значајна месечна примања, те ће на овај начин бити заштићен најбољи интерес малолетног детета, уз уважавање реалних могућности и материјалног статуса дужника издржавања, због чега је и одлучено као у изреци пресуде. При томе, овај суд је имао у виду да је тужени као родитељ дужан да се радно ангажује и да на сваки начин настоји да обезбеди средства, не само за своје издржавање, већ и за издржавање малолетног детета, али имајући у виду његову актуелну ситуацију да је незапослен, он је тренутно у могућности да доприноси износом од 15.000,00 динара, а када се околности на његовој страни буду промениле, то може бити разлог за подношење тужбе за измену одлуке о издржавању.

Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је на основу одредбе члана 394 тачка 4 ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Зорица Ђаковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

Дн-а:

Предмет доставити Првом основном суду у Београду

СЗМ